

законодавства, регулярно звітували населенню про свої дії, щоб громадськість змогла оцінити їх законність в рамках кожного підрозділу системи МВС України.

Одержано 17.04.2018

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ ТАКТИЧНОЇ ТА ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ
ФАКУЛЬТЕТУ № 3**

УДК 351.74(477)

Владислав Андрійович АНТОНОВ,

курсант групи Ф4-102 ХНУВС

Науковий керівник: доцент кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС кандидат педагогічних наук, доцент Котелюх М. О.

МАСКУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

На даний час в лавах Національної поліції маскуванню приділяється не достатньо уваги. Однострій структурних підрозділів поліції, окрім підрозділу спеціального призначення «КОРД», передбачає носіння однострою чорного кольору. На нашу думку, у багатьох випадках це викликає незручність, адже видає місцезнаходження співробітників поліції, допомагає правопорушникам контролювати ситуацію і вести вогонь у правоохоронців. А тому досконале володіння знаннями та навичками оптичного маскування сприятиме зменшенню ризику травмування чи загибелі серед особового складу, а також підвищенню успішності проведення спеціальних операцій, що полягають в розшуку та стеженні за правопорушником.

Для початку, наведемо визначення категорії «**оптичне маскування**» як «вид маскування, який передбачає проведення сукупності заходів у воєнний або мирний час з метою приховування від супротивника власного особового складу, а також введення його в оману стосовно власних намірів і розташування особового складу, споруд, вогневих позицій тощо».

Науковці виділяють наступні **складові оптичного маскування**:

1) силует – демаскуючий фактор, який притаманний будь-якому предмету і не змінює сили залежно від періоду доби. Зауважимо, що не зважаючи на домінуюче значення, цей чинник ігнорується при виконанні повноважень більшістю працівників поліції.

2) форма – другий за значимістю чинник, який базується на усталених уявленнях щодо обрисів людського тіла та його частин, основних елементів одягу, зброї чи екіпіровки, які дозволяють виділяти людину з-поміж інших об'єктів і предметів навіть на значній відстані. Найкращий спосіб маскування обрисів – надання їм вигляду предметів навколишньої місцевості.

3) блиск – найпоширеніший демаскуючий фактор, який утворюється шляхом відбивання світла від нетонованих та відкритих відображаючих предметів (металеві та скляні елементи екіпіровки, шкіра). У статті 20 ЗУ «Про Національну поліцію» зазначається, що працівникам Національної поліції заборонено знімати чи приховувати нагрудний знак при виконанні повноважень. Окрім того, ми вважаємо, що окремі елементи однострою робітників підрозділу спеціального призначення «КОРД» (зброя, шоломи, захисні окуляри) також мають демаскуючі ознаки, а тому здатні суттєво вплинути на хід виконання окремих спеціальних операцій. Вирішення проблеми такого роду вбачається у матуванні блискучих частин.

4) колір – законодавством передбачено носіння поліцейськими однострою чорного кольору. На нашу думку, в деяких випадках колір форми доречно замінити на камуфляж для діяльності в міських умовах (передбачається поєднання білого, чорного, різних відтінків сірого кольору). Введення такого однострою допоможе працівникам поліції при виконанні окремих повноважень як на вулицях міста, так і всередині будівель.

Отже, на сучасному етапі працівники Національної поліції потребують розширення знань щодо принципів та особливостей оптичного маскування. Окрім цього, необхідно удосконалити окремі елементи їхнього однострою. Для правильного розуміння значимості перерахованих принципів, необхідно провести експеримент: надати деяким співробітникам унікальний однострій приділяючи посилену увагу навчанню особливостей візуального маскування. Результати експерименту пропонуємо застосувати для удосконалення застосування оптичного маскування в діяльності працівників Національної поліції України.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74(477)

Вадим Олександрович ГОВОР,

курсант групи Ф2-204 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри тактичної та тактико-спеціальної підготовки факультету № 3 ХНУВС Свєтушок В. А.

ТАКТИЧНІ ОСНОВИ «ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ»

Тактико-спеціальна підготовка (далі – ТСП) є складовою частиною загальної професійної підготовки працівників поліції і включає в себе комплекс навчальних дисциплін, мета яких – навчання особового складу поліції вмілим діям в екстремальних ситуаціях, підготовка керівного складу до виконання службово-бойових завдань в умовах надзвичайних обставин у мирний і військовий час, а також тактика несення патрульної служби.

В теперішній час у зв'язку з частішими випадками міжнародного тероризму та ситуацією в нашій країні ускладнення криміногенної ситуації, великої кількості незареєстрованої зброї потребує більш професійної тактичної підготовки як працівників поліції так і інших силових структур. Цим самим потребує теоретичної та практичної професійної та спеціальної підготовки особового складу поліції тактичними основами тактичної підготовки та тактико-спеціальної підготовки.

Основними завданнями в ТСП :

- дотримання заходів особистої безпеки працівників національної поліції;
- професійна підготовка особового складу поліції, підготовка особового складу до спеціальних операцій;
- формування морально-психологічної стійкості до виконання службових завдань в особливих умовах;
- забезпечення особистої безпеки громадян, захист їх прав, свобод і законних інтересів;
- виявлення, запобігання правопорушень та їх припинення;
- підготовка до охорони публічної безпеки та порядку;
- захист власності від незаконних посягань;
- застосування заходів поліцейського примусу, набуття та вдосконалення поліцейських навичок;

Поліцейські засоби складаються:

- а) спеціальні броньовані автомашини, вертольоти, мотоцикли, велосипеди, катери та інші транспортні засоби;
- б) відеомегнафони, диктофони, радіо, прямий зв'язок і сигналізація;
- в) спеціальні засоби, табельна зброя, спорядження і спеціальна зброя;
- г) електромегафони, освітлювальні прилади, інша апаратура і технічні засоби;
- г) службові собаки та коні.

Основними завданнями ТСП перед охороною публічного порядку є:

- а) навчити забезпечувати охорону публічної безпеки та порядку;
- б) попереджувати і припиняти правопорушення;
- в) приймати активну участь у затриманні та знешкодженні правопорушників.

Висновок:

Виходячи з вище викладеного, вивчення предмета тактичної та тактико-спеціальної підготовки є фундаментом для поліцейського, вивчення законних вимог та прав, а також застосування спеціальних та превентивних заходів які є базовими для подальшого несення служби для працівників поліції та особистої безпеки громадян і поліцейського та професійної підготовки при проведенні спеціальних операцій.

Одержано 17.04.2018

УДК 351.74(477)

Ольга Олександрівна МАГДА,

курсант групи Ф1-302 ХНУВС

Науковий керівник: викладач інституту післядипломної освіти ХНУВС

кандидат технічних наук, доцент Власенко І. В.

ПЕРИФЕРІЙНИЙ ЗІР В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Для працівників Національної поліції достовірною та повною інформацією про стан навколишньої обстановки, що переважно отримується саме шляхом візуального сприйняття – запорукою безпечного та ефективного виконання покладених на нього повноважень. Однією з важливих складових сприйняття навколишньої обстановки є периферійний зір, який координується роботою фоторецепторів на сітчатці ока – паличок, внаслідок чого відбувається загальне сприйняття ситуації, а також оцінюється взаємне розташування предметів та їх рух. Периферійний зір має важливе значення для нормальної орієнтації у просторі та отримання інформації про розміщення предметів в умовах часткової або майже повної відсутності освітлення.

В ході дослідження, нами було здійснено аналіз шляхів розвитку та покращення периферійного зору. По-перше, зважаючи на те, що людина не в змозі самостійно контролювати 360° простору, за можливості місцевість умовно розподіляється на частини між окремими працівниками підрозділу. Такі частини називаються «секторами огляду» і закріплюються за особами для більш ефективного спостереження за місцевістю, діями напарників та супротивника, а також виявлення і розпізнавання об'єктів (цілей).

З метою перевірки ефективності даної методики, серед курсантів ХНУВС було проведено експеримент, в ході якого кожен піддослідний за фіксований проміжок часу (30 с) повинен був запам'ятати розташування предметів на партах в аудиторії (в кімнаті знаходилося 11 парт, на яких з кожної сторони лежало по 1-му предмету). Після цього він виходив за межі аудиторії, а речі прибирали або перекладали з місця на місце (усього 5 змін). Коли особа поверталася до кімнати, вона мала пояснити, які зміни в обстановці відбулися. Жоден з курсантів не зміг безпомилково назвати початкове розташування предметів, при цьому в середньому вони припускалися двох помилок.

На наступному етапі піддослідні виконували аналогічне завдання у складі групи з двох, а потім трьох осіб, при чому безпосередньо перед входом до аудиторії дозволялося обговорювати майбутній план дій. Зауважимо, що 100 % команд проявило ініціативу стосовно розподілу секторів огляду. За результатами дослідження, безпомилково визначили усі зміни в розташуванні предметів: 60 % груп у складі двох осіб та 100 % груп у складі трьох осіб, що підтвердило дієвість та зручність даної методики.

По-друге, розвиток периферійного зору досягається шляхом виконання нескладних вправ з використанням таблиць Шульте та Шульте-Горбова, спеціально розроблених для дослідження й розвитку швидкості сприйняття інформації, зокрема зорових пошукових рухів. Стандартна таблиця Шульте має вигляд квадрата, розділеного на 25 комірок, в яких на білому фоні у довільному порядку містяться числа від 1 до 25. Завдання особи – якомога швидше, у правильній послідовності відшукати усі числа, при цьому концентруючи погляд лише в центрі таблиці та не вимовляючи назви чисел вголос.